M A G Y A R K Ö Z L Ö N Y 90. szám 2016. június 23.

2016. évi LXXIX. törvény egyes foglalkoztatási tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról

3. A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosítása

6. § (1) A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) 14. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A munkavédelem irányításának keretében állami feladat)
„e) a nemzetgazdaság munkavédelmi helyzetének évenkénti áttekintése, a megállapítások jelentésben történő összegzése, a munkavédelmi információs rendszer kialakítása és működtetése.”
(2) Az Mvt. 14. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) A nemzetgazdaság munkavédelmi helyzetéről szóló jelentést a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter a tárgyévet követő év szeptember 30-áig teszi közzé.”
7. § Az Mvt. 40. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Olyan munkahelyen, ahol különböző munkáltatók alkalmazásában álló munkavállalókat egyidejűleg foglalkoztatnak, a munkavégzést úgy kell összehangolni, hogy az ott dolgozókra és a munkavégzés hatókörében tartózkodókra az veszélyt ne jelentsen. Az összehangolás keretében különösen az egészséget és biztonságot érintő kockázatokról és a megelőzési intézkedésekről az érintett munkavállalókat, munkavédelmi képviselőiket, és a munkavégzés hatókörében tartózkodókat tájékoztatni kell. Az összehangolás megvalósításáért felelős a felek által szerződésben meghatározott munkáltató, ilyen kikötés hiányában az a személy vagy szervezet, aki, illetve amely a tényleges irányítást gyakorolja, ennek hiányában, aki a munkahelyért a fő felelősséget viseli, ha ilyen nincs, akkor az, akinek a területén a munkavégzés folyik.”
8. § Az Mvt. 42. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A veszélyes munkafolyamatoknál, technológiáknál a veszélyek megelőzése, illetve károsító hatásuk csökkentése érdekében)
„b) a veszélyforrások ellen védelmet nyújtó egyéni védőeszközöket meg kell határozni, azokkal a munkavállalókat el kell látni, rendeltetésszerű használatukra a munkavállalókat ki kell oktatni és az egyéni védőeszközök rendeltetésszerű használatát meg kell követelni;”
9. § Az Mvt. 44. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Azoknál a munkafolyamatoknál, amelyeknél a munkavállaló veszélyforrás hatásának lehet kitéve, a hatásos védelmet – amennyiben külön jogszabály eltérően nem rendelkezik – zárt technológia alkalmazásával, ha ez nem oldható meg, akkor kollektív műszaki védelem, szervezési intézkedések, egyéni védőeszközök – szükség szerinti együttes – alkalmazásával kell megvalósítani.”
10. § Az Mvt. 64. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A munkáltatónak a munkaképtelenséggel járó munkabalesetet haladéktalanul ki kell vizsgálnia, és a kivizsgálás eredményét munkabaleseti jegyzőkönyvben kell rögzítenie. A kivizsgálás megkezdéséről a foglalkozásegészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosát tájékoztatni kell. A kivizsgálásban történő orvosi közreműködésről a foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosa dönt. Súlyos munkabaleset esetén a foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosának részt kell venni a kivizsgálásban. A munkaképtelenséget nem eredményező munkabaleset körülményeit is tisztázni kell.”
11. § Az Mvt. 65. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Munkabiztonsági szaktevékenységnek minősül a munkabaleset kivizsgálása.”

12. § Az Mvt. 67. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„67. § A munkabaleset bekövetkezésétől számított 3 év után a munkáltató a törvényben foglaltak alapján nem köteles a munkabalesetet bejelenteni, kivizsgálni és nyilvántartásba venni. Az elévülésre egyebekben a polgári jogi szabályokat kell alkalmazni.”
13. § Az Mvt. 68. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Ha a sérült a munkáltatónak a munkabaleset bejelentésével, kivizsgálásával kapcsolatos intézkedését vagy mulasztását, továbbá ha az érintett munkavállaló a foglalkozási megbetegedés vagy a fokozott expozíciós eset kivizsgálásának elmulasztását sérelmezi, illetve ha a munkavállaló vitatja a sérülés súlyosságával kapcsolatos munkáltatói megállapítást, a területileg illetékes munkavédelmi hatósághoz fordulhat. A munkavállaló bejelentése alapján a munkavédelmi hatóság az eljárást hivatalból folytatja le. A munkavédelmi hatóság a foglalkozási megbetegedés gyanúját panaszoló vagy annak kivizsgálása elmulasztását sérelmező személyt a bejelentésre jogosult orvoshoz vagy a munkahigiénés és foglalkozás-egészségügyi szervhez irányítja.”
14. § Az Mvt. 70/A. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„(1) A munkavállalók az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéssel összefüggő jogaik és érdekeik képviseletére jogosultak maguk közül a következők szerint képviselőt vagy képviselőket (a továbbiakban: munkavédelmi képviselő) választani:
a) munkavédelmi képviselő választást kell tartani minden munkáltatónál, ahol a unkavállalók létszáma legalább húsz fő. A választás lebonyolítása és a feltételek biztosítása a munkáltató kötelezettsége;
b) amennyiben húsz főnél kevesebb munkavállalót foglalkoztató munkáltatónál a munkavédelmi képviselő választást a munkáltatónál működő szakszervezet, üzemi megbízott vagy ezek hiányában a munkavállalók többsége kezdeményezi, a választás megtartásával kapcsolatos, az a) pontban meghatározott kötelezettség a munkáltatót terheli;
c) a húsz főnél kevesebb munkavállalót foglalkoztató munkáltatónál – amennyiben nem kerül sor munkavédelmi képviselő választásra – a munkáltatónak a 70. §-ban meghatározottak szerint kell a munkavállalókkal tanácskoznia;
d) a munkáltató önálló telephelyén, részlegénél akkor lehet munkavédelmi képviselőt választani, ha az 54–56. §-okban meghatározott munkáltatói munkavédelmi jogosítványok az önálló telephely, részleg vezetőjét részben vagy egészben megilletik.
(2) A munkavédelmi képviselő választására az Mt. 238. §-át kell alkalmazni azzal, hogy az Mt. 238. § (2) bekezdésében foglaltakon túl nem választható munkavédelmi képviselővé az, aki a munkáltatónál munkaviszony keretében főtevékenységként a munkáltató megbízásából munkavédelmi feladatokat lát el.”
15. § Az Mvt. 76. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Valamennyi munkavédelmi képviselő munkajogi védelmére az Mt. 273. § (1), (2) és (6) bekezdése szerinti szabályokat kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a közvetlen felsőbb szakszervezeti szerven a bizottságot, annak hiányában a munkavédelmi képviselő választás során létrejött választási bizottság tagjait kell érteni.”
16. § (1) Az Mvt. 82. § (2) bekezdés i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A munkavállaló életét, testi épségét vagy egészségét súlyosan veszélyezteti különösen)
„i) a megengedett értéket meghaladó expozícióban történő foglalkoztatás a szükséges védelem hiányában;
továbbá”
(2) Az Mvt. 82. § (2) bekezdése a következő k) ponttal egészül ki:
(A munkavállaló életét, testi épségét vagy egészségét súlyosan veszélyezteti különösen)

„k) a veszélyes munkahelyen, veszélyes munkaeszközzel vagy veszélyes technológiai folyamatban végzett munka esetére a munkavédelemre vonatkozó szabályban előírtnál kevesebb munkavállalói létszám foglalkoztatása.”

17. § Az Mvt. a következő 82/D. §-sal egészül ki:

„82/D. § (1) A munkavédelmi hatóság közigazgatási bírsággal sújtja azt a természetes személyt, aki a szervezett munkavégzés során:

a) a munka egészséges és biztonságos végzésére, illetve annak ellenőrzésére vonatkozó szabályokat megszegi vagy feladatkörében e szabályok végrehajtásának mellőzését eltűri,

b) a munkabalesettel kapcsolatban nyilvántartási, kivizsgálási, jegyzőkönyv-készítési és bejelentési kötelezettségét kellő időben nem teljesíti vagy valótlan adatot közöl, illetve a baleset valódi okát eltitkolja vagy feltárását megakadályozza,

c) a foglalkozási megbetegedéssel, fokozott expozíciós esettel kapcsolatos adatszolgáltatási kötelezettségét nem teljesíti vagy a foglalkozási megbetegedés, fokozott expozíció kivizsgálását akadályozza vagy

d) a munkáltató képviselőjeként a munkavédelmi képviselőt a munkavédelemre vonatkozó szabályban biztosított jogainak gyakorlásában akadályozza, illetve a munkavédelmi képviselővel szemben jogainak gyakorlása miatt hátrányos intézkedést tesz.

(2) Az (1) bekezdés alapján kiszabott bírság összege ötszázezer forintig terjedhet. A közigazgatási bírság egy eljárásban, ugyanazon kötelezettség ismételt megszegése vagy más kötelezettségszegés esetén ismételten is kiszabható.”

18. § Az Mvt. 83/C. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A munkavédelmi hatóság a hatósági eljárás lefolytatásához − különösen a munkabalesetek, a foglalkozási megbetegedések és fokozott expozíciós esetek kivizsgálásához, nyilvántartásához − a szükséges okból és mértékben megismerheti és kezelheti az érintett munkavállalók − az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló törvényben meghatározott − személyazonosító és egészségügyi adatait, betekinthet a munkavállaló hatósági eljárás lefolytatásával kapcsolatos irataiba, kérheti azok bemutatását, azokról másolatot készíthet, továbbá a munkáltatót, illetve a munkavállalót adatközlésre hívhatja fel.”

19. § (1) Az Mvt. 84. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A munkavédelmi hatóság – a közúti közlekedéssel kapcsolatos munkabalesetet kivéve – köteles a bejelentett súlyos munkabalesetet, valamint a foglalkozási megbetegedést, a fokozott expozíciós esetet – a munkáltató ez irányú felelősségét nem érintve – kivizsgálni.”

(2) Az Mvt. 84. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Olyan munkahelyen, ahol különböző munkáltatók munkavállalókat egyidejűleg foglalkoztatnak, és a munkavédelmi ellenőrzés eredményeként valamely munkáltató nem azonosítható, a (4) bekezdés vonatkozásában az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy az érintett munkavállalók munkáltatója az, aki a tevékenységet a munkahelyen ténylegesen irányítja, ennek hiányában, aki a munkahelyért a fő felelősséget viseli, ha ilyen nincs, akkor az, akinek a területén a munkavégzés folyik.”

20. § (1) Az Mvt. 87. § 1/E. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„1/E. *Fokozott expozíció:* a munkavállaló szervezetében a munkavégzés során, a foglalkozás gyakorlása közben vagy azzal összefüggésben a munkahelyek kémiai biztonságáról szóló miniszteri rendeletben meghatározott foglalkozási vegyi expozíció esetén vizsgálandó biológiai expozíciós (hatás) mutatók biológiai határértékeket meghaladó koncentrációja vagy mértéke, illetve zaj esetében 4000 Hz-en a 30 dB hallászcsökkenés bármely fülön.”

(2) Az Mvt. 87. § 3. pont d) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Súlyos az a munkabaleset (bányászati munkabaleset), amely]
„d) hüvelykujj vagy kéz, láb két vagy több ujja nagyobb részének elvesztését, továbbá ennél súlyosabb csonkulást okozott, illetve;”
21. § Az Mvt. 88. § (6) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:
(Ez a törvény a következő közösségi jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)
„f) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/67/EU európai parlament és tanács irányelv.”
22. § Az Mvt. a következő 90. §-sal egészül ki:
„90. § (1) E törvénynek az egyes foglalkoztatási tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2016. évi LXXIX. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv2.) megállapított 70/A. § (1) és (2) bekezdését a Módtv2. hatálybalépését követően azon munkáltatónál, ahol van választott munkavédelmi képviselő, a munkavédelmi képviselő mandátumának lejártát követő munkavédelmi képviselő választás során kell alkalmazni.
(2) Azon munkáltatónál, ahol munkavédelmi képviselő választásra nem került sor, e törvénynek a Módtv2.-vel megállapított 70/A. § (1) és (2) bekezdése szerinti munkavédelmi képviselő választást a Módtv2. hatálybalépését követően fél éven belül meg kell tartani.
(3) E törvénynek a Módtv2.-vel megállapított 82/D. §-át a Módtv2. hatálybalépését követően indult közigazgatási eljárásokban kell alkalmazni.”
23. § Az Mvt.
a) 18. § (4) bekezdésében az „EK-megfelelőségi nyilatkozattal” szövegrész helyébe az „egyéni védőeszköz EK-megfelelőségi nyilatkozattal”, valamint az „EK-típustanúsítvánnyal” szövegrész helyébe az „egyéni védőeszköz EK típustanúsítvánnyal” szöveg,
b) 18. § (5) bekezdésében az „EK-típustanúsítványa” szövegrész helyébe az „egyéni védőeszköz EK típustanúsítványa” szöveg,
c) 26. §-ában a „dolgozók” szövegrész helyébe a „munkavállalók” szöveg,
d) 70/B. § (1) bekezdésében az „ötven” szövegrész helyébe a „húsz” szöveg,
e) 70/B. § (4) bekezdésében az „Mt. 188. §” szövegrész helyébe az „Mt. 208. §” szöveg,
f) 87. § 1/B. pontjában az „EK-megfelelőségi nyilatkozat” szövegrész helyébe az „egyéni védőeszköz EK-megfelelőségi nyilatkozat” szöveg,
g) 87. § 1/C. pontjában az „EK-típustanúsítvány” szövegrész helyébe az „egyéni védőeszköz EK típustanúsítvány” szöveg,
h) 88. § (4) bekezdés a) pont aa) alpontjában az „EK-megfelelőségi nyilatkozata” szövegrész helyébe az „egyéni védőeszköz EK-megfelelőségi nyilatkozata” szöveg, valamint az „EK-típustanúsítványa” szövegrész helyébe az „egyéni védőeszköz EK típustanúsítványa” szöveg lép.
24. § Hatályát veszti az Mvt.
a) 82/B. §-a,
b) 84. § (1) bekezdés g) pontjában a „közvetlenül” szövegrész.
Hatályos: 2016. július 8.